

KISS JUDIT ÁGNES

Egy nőalak szürke kontúrja

(részlet)

KISS JUDIT ÁGNES (1973) Budapest

TIBOR LEVELE

Kedves Regi!

Az Úr a szívemre helyezte, hogy levélben forduljak hozzád. Hogy így próbáljam megmenteni a házasságunkat, mert amit az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. Téged pedig hitetlen emberek próbálnak elválasztani tőlem. Mert neked magadtól ilyen biztosan nem jutott volna az eszedbe. Eszter az egyik felbujtó, az első perctől felismertem benne Jezábel szellemét. A másik pedig Andrea, aki kereszténynek nevezi magát, pedig hamis próféta, akiről azt mondja az Úr, hogy báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

A mi házasságunk az Úr előtt kötött, és örökkévaló. Nem fogadom el a válás lehetőségét. Ilyet a Biblia nem ismer. Meg van írva, hogy aki elbocsátja feleségét paráznság okán kívül, házasságtörést követ el. Vagy ezzel a válókeresettel valójában azt akarod nekem bevallani, amitől korábban is tartottam, hogy megcsaltál?

Én hittem neked. Elhittem, hogy éppen olyan hűséges vagy hozzám, amennyire én hűséges voltam hozzád, és vagyok mostanáig. Ezek a papírok, ez a hivatalos jogi duma! Minden szava egy-egy késszúrás a szívembe. A szívembe, amellyel olyan odaadóan szeretlek titeket: a családomat.

Nem volt köztünk semmi probléma, amíg ez az Eszter meg nem jelent. De az Úr megfizet majd neki a tetteiért, ámen!

Amikor megtudtam, hogy bíróság elé akarsz rángatni, azonnal eszembe hozta a Szentlélek Pál apostol szavait, hogy merészel valaki közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? És hogy egyáltalán már az is gyarlóság tibennetek, hogy törvénykeztek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem tűritek inkább a kárt? Hát én nem fogok veled pereskedni, inkább tűröm a bántalmazást, amit kapok tőled, és a kárt, amit az életemben okoztál. Ha engem megkérdeznek, én meg fogom mondani a bíróságon, hogy nem akarok elválni, soha nem is akartam, hanem a feleségem hagyott el, és rabolta el az egyetlen fiamat!

De én megbocsátok, mert az Úr azt mondja, hogy bocsássak meg annak, aki ellenem vét, nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer is. Én eddig is megbocsátottam neked, Regi, pedig hét tör járta át a szívemet miattad. Megbocsátottam, mert ismerlek, mennyire hiperszenzitív vagy, és mennyire felfújod a dolgokat, mert nem vagy képes látni a nagy összefüggéseket. Megbocsátottam akkor is, amikor először otthagytál, és elmentem értetek, mert szerettelek, és még én kértem bocsánatot, pedig nem volt miért, mert mindent értetek tettem. Te azt mondod mindenkinek, hogy én bántalmaztalak téged, pedig ebből egyetlen szó sem igaz. Igen, veszekedtünk meg vitakoztunk, de az Úr tudja, hogy a szívemben sosem volt más irántad, csak szeretet! Pedig alaposan próbára tetted a türelmemet nemegyszer. Igen, volt olyan, hogy meglegyintettelek, mert annyira felidegesítettél, és azt a két-három alkalmat fújta fel any-

nyira, vagy fújták fel a barátaid, hogy ellenem fordultál! Pedig nekem is borzasztóan fáj minden ilyen eset, és ezeket mélyen megbántam, és az Úr megbocsátotta. És én bíztam abban, hogy te is megbocsátasz, ahogy meg van írva, hogy ha nem bocsátjátok meg az emberek vétkeit, tinektek sem bocsát meg a ti mennyei Atyátok.

Én tényleg nem gondoltam, hogy ezt hozod ki belőlem, de te is tudod, mennyire nehéz téged leállítani, amikor elkezded hözöngögni! De ennyi szerintem belefér egy kapcsolatba, ettől mi még ugyanúgy szeretjük egymást. Neked fogalmad sincs, milyen az, amikor tényleg megvernek valakit! Hát nekem van. Ehhez képest képes vagy telesikoltozni a világot azzal, hogy téged a férjed „bántalmaz”, hát ne haragudj, Regi, de ez nevetséges!

Én megtettem érted mindent, elhalmoztalak ajándékokkal, elvittelek Velencébe, Párizsba, a görög tengerpartra, milyen csodálatos nyaralásaink voltak, nem emlékszel? Emlékszel, amikor szeretkeztünk éjjel a homokban a nászutunkon? Meg Velencében, amíg odakinn tombolt a vihar? Olyan romantikus szerelemben élhettél mellettem, amiről más nők csak álmodnak! Nem vártam érte hálát, nem várok most se. Én csak egy békés otthont szerettem volna, egy szelíd asszonyt, akinek az ölébe lehajthatom a fejem, amikor hazatérek a munkából. És sokszor találtam helyette egy hepciáskodó feministát. Mert hiába szabadultál te Jezábel szelleméből, ha felékesítve és kisöpörve tartottad neki a házat, és hetedmagával tért vissza, mert valójában sosem tértél meg abból a bűnből. De én elfogadtalak olyannak, amilyen vagy. A múltaddal együtt. Egy segítőtársra vágytam, ahogy az Ige mondja, nem jó az embernek egyedül. Szerzek neki segítőtársat, hozzá illőt. Én nagyon sokáig azt hittem, hogy te vagy az én segítőtársam, és most is azt hiszem, hogy tudnál az lenni, ha nem szálltak volna meg a feminista démonok, amik Eszterből és Andreából mentek át rád. Emiatt igazából nem is rád haragszom, te nem tehetsz erről az egészszről. Ha visszatérnél, én megint megbocsátanék, és a Gyűliben imádkoznának érted, hogy megszabadulj! És élhetnénk megint úgy, mint régen! Nem hiszem el, hogy nem emlékszel, mennyire szép volt együtt! Kettesben is, és akkor is, amikor már megszületett Ábel.

Miatta fáj legjobban a szívem. Mert most tönkreteszted a gyerekem életét, és kénytelen vagyok tétlenül nézni. Mert nem ártatsz jobban a fiunknak, mint azzal, hogy elszakítod az apjától. Egy fiúnak szüksége van apára, és te ezt vetted most el Ábeltől. Ki lesz az apja helyettem? Majd mindenféle idegen pasik, akikkel összefekszel? Majd azok fogják nevelni helyettem a fiamat? Mindezt azért, mert én NEVELNI akartam! Tudod, mi lesz azokból a gyerekekből, akiket nem nevelnek, hanem csak nőnek, mint a gomba? Boldogtalan emberek lesznek, és bűnözők, ahogy meg van írva, hogy a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját. De majd meglátod, hogy igazam van, hogy az Úr Szavának igaza van, amikor megszégyeníti a fiad. De én imádkozom és közbenjárok értetek, hogy ez ne történhessen meg, mert még mindig az én családom vagytok, és mindig is azok lesztek.

Én rendes embert akartam faragni a fiamból. És az Ige is azt mondja, hogy aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát. Én értem, hogy te nő vagy, az anyák mások, ők hajlamosak majomszeretettel csüngeneni a gyerekükhöz és elfeledkezni a szükséges fegyelmezésről, de egy apa ezt nem teheti meg! Te sajnos szűk látókörű voltál, és csak azért, mert a gyerek pillanatnyilag sírt, szem elől vesztetted a távlati célokat: azt, hogy a fiad rendes ember legyen. Ez nem bántalmazás, egy fiúnak bírnia kell a fenyítést, ahogy Pál apostol mondja a Zsidókhoz írt levelében, hogy melyik fiú az, akit nem fenyít meg az apa? Én voltam katona, és tudom, milyennek kell lenni egy férfinak. Ma már katonának se viszik őket, muszáj, hogy az apjától megtanulja, hogyan kell keménynek lenni. Mert az élet is kemény. Engem is szigorúan nevelt az

apám, kaptam is tőle néha, de mindig megérdemeltem. Azt mondtad, nincs olyan, hogy egy verés jogos, hát ez nagy tévedés. Igenis van olyan, hogy egy szülőnek keményebben kell fellépnie, hogy a gyerekekben megmaradjon, hogy hibát követett el. Én is szerettem apámat attól még, hogy néha elgyepált. Igaza volt, betyár kölyök voltam. És én legalább nem kallódtam el úgy, mint a többiek, akik mellett nem volt egy szerető, fegyelmező szülő. Az, hogy az anyám megvert néha, az sokkal rosszabb volt, az tök értelmetlen volt sokszor. Nem is csináltam semmit. Ha az apám vert meg, annak oka volt. Egy fiúnak apára van szüksége, korlátokra van szüksége, egy anya, bármennyire jól gondolja is a gyerekét, nem tudja pótolni az apát, a racionalitást. A nők nagyon érzelmi-ek ehhez, és néha hisztisek, ami teljesen rendben van, ilyenek a hormonjaik meg a ciklusuk miatt, ahogy meg van írva, gyengébb edények, szóval a hangulataik befolyásolják őket. Te is ilyen vagy, sokszor észrevettem, mennyit számít, hogy aznap bal vagy jobb lábbal keltél-e fel, meg éppen fogsz-e menstruálni. De én ezt is elfogadtam, mert a nők ilyenek, és meg kell nekik adni a tiszteletet. Emlékszem gyerekkoromból, hogy mennyire nem lehetett kiszámítani, milyen napja van anyámnak, hogy babusgatni fog minket, vagy felpofozni, vagy egész nap egyszerűen nem válaszol, nem törődik velünk, és enni se kapunk. Biztos neki is a ciklusától volt, de kisgyerekként ezt nem tudhattam, csak azt, hogy anyám hol kedves, hol meg félni kell tőle. Apám, amikor otthon volt, akkor voltak ugyan szigorú szabályok, és ha megszegettük, akkor kaptunk, de ha betartottuk, akkor minden rendben volt.

A gyerekeknek arra van szüksége, hogy legyen egy zsinórmérték az életben, és az az apa. Aztán amikor megtér, akkor már maga az Úr, de addig az apa képviseli az Urat a családban. Ahogy a házasságban is. Én azért voltam melletted, hogy biztonságban érezted magad, hogy befedezem a fejedet az Úr előtt és az emberek előtt. De neked ez nem kellett. Te átálltál a rossz oldalra, és az embert tetted Istenné. Te már a Nagy Babilont szolgálod, és ezért vele együtt te is ítélet alá kerülsz. Én imádkozom érted, hogy az ítéleted ne legyen halál, vagy valami szörnyű betegség, vagy tragédia, de még inkább közbenjárók, nehogy Ábellet történjen valami a te bűnöd miatt! Mert ő nem tehet arról, hogy az anyja visszament a világba, és a hitetlenek közé állt. Te nem engem hagytál el, mert arra van bocsánat, hanem az URAT, márpedig a Szent Szellem elleni vétség nem bocsáttatik meg! Telebeszélték a fejedet ezzel a humanizmussal, ami az embert helyezi a központba, és megtöri ezzel az isteni rendet. Ez a bajom a liberális nevelési elveiddel is! Hogy van egy isteni rend, egy törvény, és Jézus nem azért halt meg, hogy a törvény betűjét érvénytelené tegye, hanem hogy betöltse, mert előbb múlik el az ég és a föld, minthogy a törvényből egy ióta vagy egy pontocska elveszék, ámen! A liberálisaid és a feministáid meg a demokratáid ezt a törvényt szegik meg, és bálványokat imádnak, és a legnagyobb bálvány, amit imádnak, azt úgy hívják, hogy EMBER! Pedig az ember fogantatásától fogva bűnös, és csak Jézus vére válthatja meg! De a megváltott emberben is ott marad az óember, ahogy Pál apostol mondja, hogy nem én cselekszem, hanem a bennem lakozó bűn! Ezért van szükségünk naponta felölteni a Szellem fegyvereit, és betöltekezni a Szent Szellemmel, hogy a megváltott új emberünk szerint cselekedjünk!

A feminizmus is ennek az elhajlásnak a része. Isten előtt a férfi és a nő egyenrangú, de nem egyforma! A férfinak nem feladata, nem is képessége az otthonteremtés, a férfiban nincs meg ösztönösen a gondoskodás. Épp ezért a nő dolga a családot összetartani, az otthon melegét őrizni. A nőnek nem kell a világban harcolni és helytállni, nem kell a családot kifelé képviselni, mert nem erre hívta el az Úr. Márpedig mindenki ott szolgáljon, ahová Isten elhívta. A férfi a fa, a nő pedig a folyondár, amely rákúszik és körülfonja az indáival. Isten rendelése szerint a családban van egy erős férfi és egy gyengéden gon-

doskodó nő. De te fel akartad rúgni ezt az isteni rendet, amelyben a család feje a férfi. És a helyére akartál állítani egy világi egyenlőséget. De én nem vagyok Akháb király, akin a felesége uralkodhat! Én Jézus nevében ellenállok Jezábel szellemének, és megvallom, hogy megállok a férfiasságban, mert az Úr engem megerősít ebben, ámen! És te az én erőmből és ellenállásomból futottál bele. És ezt értelmezted úgy, hogy én téged bántottalak.

Regi, én úgy szerettelek téged, ahogy senki az életben, és soha senki nem is fog! Mert a férfiak a nőben elsősorban a testet keresik, és társat keresnek a paráznaságukhoz. De én szellemben szerettelek meg téged, örökkévaló szeretettel, és jegyeztelek el és vettelek feleségül az Úr előtt, hogy ketten legyünk egy testté. Nekem te kellettél úgy, ahogy vagy, és mindig a te javadat kerestem. Támogattalak abban is, hogy elvégezd az egyetemét, támogattalak abban is, hogy anyaként kiteljesedhess. Neked nem kellett bölcsődébe adnod a gyereket, mert muszáj dolgozni, mert én eltartottalak benneteket! És még akkor is az volt a bajod, hogy későn megyek haza, pedig értetek dolgoztam annyit! És cserébe csak annyit szerettem volna, hogy rend, nyugalom és béke várjon otthon, és te is tudod, hogy ez sokszor nem így volt. De ha most azt hiszed, hogy majd csak úgy simán megkapod a pénzem, a munkám jutalmát gyerektartás címén, úgy, hogy semmit nem kell tenned érte, mikor közben mindketten tudjuk, hogy amit csinálsz, az árt a gyereknek, akkor nagyon tévedsz! Mert tudom, honnan fúj a szél, az Úr megmutatta, hogy Eszter és Andrea arra bujtott fel téged, hogy elvedd a pénzem, és erről szól az egész, minden más csak porhintés.

De nem lesz meg, amit kiterveltetek ellenem! Pereskedhetsz, lehet akármilyen ügyvéded, mert mellettem az Úr áll, aki harcol érted, és nem fogja engedni, hogy ezt a sátáni tervet ellenem és a fiam ellen végrehajtsátok! És azt ne hidd, hogy a te túlérzékenységeddel majd egyedül meg tudsz állni a világban, miután elhagytad a Gyülekezet megtartó közegét! Te nem látod, hogy csak egy eszköz vagy, hogy Andrea és Eszter tervét végrehajtsd? És tudod, mi a tervük? Hogy te is olyan legyél, mint ők! Mert milyenek ők? Nézd meg: két egyedülálló nő, akinek nincs családja. Nincs gyerekük. Nincs egy férfi, aki gondoskodna róluk, szeretné őket. Amit persze nem is csodálok. A boldogtalanságuk teszi őket gonosszá. Lehet, hogy lesbikusok is! Ők csak megirigyelték a mi boldogságunkat, és elhintették a tévtanításuk magvait a füledbe, főleg Andrea, aki hívő kereszténynek nevezi magát, pedig csak egy hitehagyott vallásos. Te pedig hallgattál rá, ahogy meg van írva, hogy a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. József Igehirdetéseit már évek óta nem hallgattad rendszeresen. Én sejtettem, hogy ez már tünete volt annak, hogy elfordultál az Úrtól, de mindig volt valami indokod, hogy elkerüld az Isten Népének közelségét. A démonok biztos megfutamodtak volna, ha József közelébe jöttél volna bármikor is. De akármennyire elhanyagoltad az Istentiszteleteket az utóbbi években, azt álomban sem gondoltam volna, hogy a világiak tanítását előbbre valónak tartod, mint a Bibliát.

Tudom, hogy a hitetlenek mind neked fognak igazat adni, mert a világi törvényei nem Isten törvényei. Lehet, hogy melléd fognak állni a világi bíróságok, de tudom, hogy az Úr képes csodát tenni, és csodát is tesz érted meg a fiamért, akit most megfosztasz a boldog gyerekkortól és az egészséges családtól.

Én nem akartam neked ezt a levelet megírni, mert összetörted a szívem, de a Szent Szellem szólt hozzám egy régi Derek Prince-igehirdetésen keresztül, amit videón néztem tegnap éjjel, és amelyben Hóseás próféta könyvéből volt az Ige, hogy Szeresd csak tovább azt az asszonyt, aki más szeretője és házasságtörő, ahogyan az ÚR szereti Izráel fiait, bár más istenekhez fordulnak, és szeretik az aszú szőlőt. Én megértettem, hogy az Úr azt akarja tőlem,

hogy szeresselek továbbra is, és hogy figyelmeztesselek téged. Ígérem, nem írok neked többet, nehogy még a zaklatás vádjával is megvádolj, és nehogy letilts, mert a fiammal jogom van kapcsolatot tartani. Nem írok többet, és nem hozom szóba a bűneidet, hanem imádkozom és böjtölök érted, mert ez a fajta nem megy ki, csak könyörgés és böjtölés által. De most már tudnod kell, Regi, hogy az üdvösségedet is féltem. És az volt most a dolgom, hogy figyelmeztesselek. És nem kérek semmi mást, csak hogy csendesítsd le az elmédet és a szívedet, és vonulj be a te belső szobádba, és fordulj az Úrhoz, és én hiszem, hogy Ő meg fogja világítani a szellemedet, és Isten szerint való megbánásra indít, és fel fogod ismerni az Úr akaratát.

És azt ne hidd, hogy én fegyvertelen vagyok. Mert nem test és vér ellen van tusakodásom, hanem a sötétség erői ellen. Annak okáért felveszem a szellemi fegyvereket. Felveszem az igazlelkűség övét, mert engem az Úr Jézus megigazított, és nem vádolhat senki, és felveszem az igazság mellvasát. És a lábamra veszem a békesség saruját, a hitnek pajzsát, az üdvösség sisakját és a Szent Szellem kardját, amely az Istennek beszéde, élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél. És ellenállok minden gonoszságnak, amit te és a barátaid ellenem terveztek. És megkötözöm a feminizmus szellemét Andreában, Eszterben és benned is, hogy azok lehessetek, akiknek az Isten látni akar benneteket. És megkötözöm a demokratizmus szellemét, hogy a mennyei Király legyen az úr a földön, amiképpen a mennyben! Ámen!

És nehogy azt hidd, Regi, hogy nekem csak szellemi fegyvereim vannak, mert megvannak a Gyűliben a testvérek, akik segíteni fognak, ügyvédek meg szakértők, bármit tervelték is ki ellenem, mellettem is ott lesznek, akiket mellem állít az Úr.

Most befejezem. Imádkozom és böjtölök érted, hogy meglásd az Úr igazságát és akaratát az életedben. Nagyon hiányzik a kisfiam. Nem igaz, hogy telefonon se hagyod, hogy beszéljek vele! Ezért én fogok pert indítani, hogy akadályozod a kapcsolattartást. Pedig rettenetesen hiányzik nekem! Mondd meg neki, hogy szeretem, és az apukája leszek, amíg csak él! Jogom van a fiamhoz, és az utolsó csepp véremig harcolni fogok érte, mert jobban szeretem az életemnél is!

Ha pedig téged megtérésre indít az Úr, és visszavonod a bírósági papírokat, akkor tudd, hogy én kész vagyok teljes szívvel megbocsátani neked, és visszafogadni a házamba, és ne várd meg, amikor már a dísznók vályújából kell enned, hogy rádöbbenjél, hová jutottál, hová juttatott az engedetlenséged.

Áldjon meg az Úr, és tisztítsa meg a szívedet és a gondolataidat az Ő Szent Szelleme! Ámen.

Tibor

ANYA LEVELE

Édes Kislányom!

Döbbenettel olvastam soraidat, nemcsak azt, hogy nem akarsz hazajönni se szüretre, se a születésnapomra, se Karácsonyra, hanem hogy elköltöztél a férjedtől, és ráadásul nem is vagy hajlandó elárulni, hogy hova.

Felnőtt nő vagy, én nem akarok beleszólni az életedbe, de amit most csináltál, az olyan meggondolatlanság, mintha még mindig kamasz lány lennél! Erre mondaná nagyanyád: a kutya is jó dolgába vész meg. Mi bajod van neked a Tiborral? Valahányszor itt voltatok, nem mondom, hogy sokszor, szóval örülök, ha az unokám egyáltalán rám ismer, akkor azt láttam, hogy a tenyerén hordoz, még a falatot is megfújja, mielőtt a szádba adja. Meg a kisfiúval is

mindig nagyon kedves volt. Persze lehet, hogy amikor nem láttam, akkor másmilyen volt, de nagyon nehéz elképzelni, az egy olyan szelíd ember. Megfogtad velem az isten lábát, mondtam is, amikor először itthon voltatok. Neked fogalmad sincs, milyen az, amikor egy anya egyedül kínlódik a gyerekekkel. Én összetettem volna a két kezem, ha apád olyan lett volna, mint ez a te Tiborod. Én nem váltam volna el, te is tudod, pedig apád nem tartott ám el engem, téged már öt hónaposan bölcsibe kellett adjalak, hogy tudjak dolgozni, és a belemet is kidolgoztam, mert apád szarul keresett. És még ő hagyott el, de sose volt normális, be is került a pszichiátriára, aztán ott is halt meg, tiszta skizofrénn volt.

Neked meg nem kellett dolgozni a Tibor mellett, amióta csak az Ábika megszületett. Most meg azt gondold, hogy te majd egyedül el fogod tudni tartani? Már arra se emlékszel, hogy kell dolgozni, meg nem is nagyon voltál te állásba egyáltalán, hiába szerezted azokat a diplomákat. Egy gyereket ruházni, iskolázni nem kis összeg ám! A Zsófikának ketten az apjával alig bírtuk megteremteni, hogy rendes ruhákban járhatson, meg továbbtanulhatson, a belünket kidolgoztunk mindketten a vállalkozásban. A Tibor meg jól keresett, nyaralni jártatok. Külföldre! Tudod, mikor jártam én utoljára külföldön?

Sose mondtad, hogy valami bajod lenne a Tiborral. Most meg előállsz azzal több mint tíz év házasság után, hogy bántalmazott téged? De hát nem is iszik! Meg hogyhogy erre neked most kell rájönni és elköltözni? Pont most, mikor a gyerekeknek iskolába kell menni, felrúgsz mindent, és elhagyod az otthonodat meg a gyerekét is? Egy gyereknek biztonságra van szüksége. Azt mondd, hogy Tibor bántotta az Ábikát is, de hogy bántotta volna, mikor anynyira szereti? Te ebben nagyon túlérzékeny vagy, kislányom, én sose vertelek, ha egyszer-kétszer kaptál pofont, akkor is úgy megsértődöttél, mintha legalábbis egy anya nem csinálhatna ilyet. Egy házasságba is belefér a vita meg az indulat, egy szülőnek meg néha oda kell csapni, ha máshogy a gyereke visszafelesel, vagy nem fogad szót.

Én nem tudom, mit csináltál te a Tiborral, hogy így elvesztette a türelmét, de valamit biztos, mert ok nélkül nem jött volna olyan méregbe, az egy szelíd, béketűrő ember. Nem mondom, hogy nem fura, mert mind furák vagytok abban az egyházban, biztos amiatt nem jöttetek sose. Én nem tudom, kislányom, mi történt köztetek, mert nekem nem mondtad el, de egy nőnek azért vannak eszközei, hogy a férjét megbékítse. Abban biztos vagyok, hogy régen nem volt ilyen, mert akkor mondtad volna. És ha meg így megváltozott, annak oka van! Remélem, nincs az egész mögött egy másik férfi, mert azzal biztosan nem járnál ilyen jól. Valamit sejtek én emögött, csak nem akarod elmondani, de mindig ilyen voltál, hogy úgy kellett belőled harapófogóval kihúzni a dolgokat.

Van benned valami, hogy nem bírsz a fenekeden maradni. Itthonról is elköltöztél, felénk se néztél többet. Tudom, hogy a Gyszival volt bajod, de mindig küldött pénzt, mikor már nem éltél itthon, akkor is. A Zsófikának is igazán remek apja volt. Hozzád máshogy viszonyult, de te más voltál, neked nem volt az apád, téged készen kapott, soha nem is tudott a gyerekének tekinteni. Te akkor már majdnem felnőtt lány voltál, és az más. De hogy én felálljak és eljőjtek, és elmenjek vadidegen emberek közé a bizonytalanba? A család azért mégiscsak család.

Azt aztán igazán nem értem, kislányom, hogy amikor azt mondd, baj van, és ilyen baj, hogy fölrugsz mindent, amit tíz évig felépítettél, akkor igazán nem értem, miért nem haza jöttél. Amióta a Zsófi se lakik idehaza, azóta bőven van hely. De ti sose jöttetek, nyáron se, amikor szünet volt az óvodában, még az Ábikát se hagytad itt nálam egy-két napra se, mintha nem lennék jó nagymamája. Itt is van ám templom. Nem igaz, hogy itt majd a rosszat kapná!

Minden születésnapjára meg névnapjára meg Karácsonyra küldtük az ajándékot, ti meg két évbe egyszer se jöttetek.

Az egész amiatt a szekta miatt van, ha a Tiborral bajod van, az is amiatt lehetett, hogy ott mindkettőtöknek telebeszéli a fejét. De hogy nem akarsz hazajönni, mintha nem volna senki, hanem elmész ismeretlenek közé, ez nekem sértő. Mit mondanak rólunk, ha kiderül? Nálunk sose volt szokás egymás ellen fordulni a családban.

És ráadásul nem akarod megmondani, hogy hol vagy. Én biztos nem látogatnálak meg, nincs rá szükség, felnőtt nő vagy, de az unokámat azt látom. És most Karácsonykor se láthatom, mert te megint kitaláltál valamit. Ha ez egy rendes hely, ahova mentél a szép, békés otthonodból, akkor miért kell titkolni, hogy hol van, meg mi ez egyáltalán? Attól félsz, hogy elmondom a Tibornak? Hát nem mondom el, pedig keresett itt nálunk, tőle tudom, hogy elköltöztél, te el se mondtad volna, ő meg azt mondta, hogy szeret, és még a világ végére is elmenne értetek, de fel fog jelenteni a rendőrségen, mert elraboltad a fiát, azt mondta. Nekem elmondhatod azt is, ha másik férfi van a dologban, én nem árulom el senkinek, nem is szólok bele, mert a te dolgod, a te életed. De annyit azért tudj, hogy egy gyereknek nagyon rossz ám az ilyen. És nem éri meg mindenféle jöttment miatt felrúgni a családi boldogságot. Én se rúgtam fel, amikor olyan volt. De ha így is van, nekem elmondhatod, de annyit azért tudj, hogy ritkán jön jobb, ahogy a nagyanyám mondta.

El vagy te kényeztetve, kislányom, mert neked mindig is bejött az élet, amikor az amerikaiak tartottak el, akkor azért, aztán most meg a Tibor, te nem tudod, milyen látástól vakulásig dolgozni, hogy falatot tudj adni a gyereked szájába. Én nem akarom megmondani neked, milyen emberrel éljél, mert neked kell vele élned, nem nekem, de nem hiszem, hogy kapsz majd jobbat nála. Már te se leszel fiatalabb, és a férfiaknak mindig a fiatalabb nők fognak kelleni. És még gyereked is van. Jó lesz az neked, ha valaki másnak kell fölnevelni? Ha mostohaapja lesz? Én azt mondom, édes kislányom, a Tibor egy béketűrő ember, de ha kijön a béketűrésből, akkor aztán mit csinálsz? Én azt mondom, és fogadd meg a tanácsomat, mert eleget éltem és eleget láttam, hogy akkor jársz a legjobban, ha hazamész, és kibékültök. És ha akartok jönni szüretre, születésnapra vagy Karácsonyra, akkor gyertek a Tiborral, és hozzátok az én kis Ábikámat is, mert már vettem is neki ajándékot, és nagyon hiányzik a nagymamájának.

Szeretettel ölel

Anyá